

Dienes Dénes: Öregek napja

Tokaj, 2003. november 23.

*

Textus: 1. János 3, 7-12

7 Fiacskáim! Senki el ne hitessen benneteket: aki az igazságot cselekszi, igaz az, amiként Ő is igaz:

8 Aki a bűnt cselekszi, az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.

9 Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert benne marad annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született.

10 Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki igazságot nem cselekszik, az egy sem az Istentől való, és az sem, aki nem szereti az ő atyjafiát.

11 Mert ez az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást;

12 Nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól volt, és meggyilkolta az ő testvérét. És miért gyilkolta meg azt? Mivel az ő cselekedetei gonoszok voltak, a testvérei pedig igazak.

*

Örök, mindenható Isten, Mennynek és Földnek ura, teremtője, mi urunk Jézus Krisztusnak dicsőséges, szent Atyja, Ábrahámnak, Izsáknak, Jákobnak, s minékünk is kegyelmes Istenünk. Te szent felségednek alázatos szívvel, lélekkel nagy hálát adunk szent Fiadnak az Úr Jézus Krisztusnak nevében, minden nekünk nyújtott kegyelmes ajándékaidért, lelkiekért és testiekért. Kiváltképpen, hogy te minket örök időknek előtte az életre, Krisztus Jézusban, kegyelemből választottál, képedre és hasonlatosságodra teremtettél, szent Fiadnak általa megváltottál, örökös fiaiddá, leányaiddá tettél, Szentlelkeddel a fogadott fiúságra elpecsételtél, igaz és üdvözítő ismeretedre hoztál, üdvösségünk és örök életünk felől bizonyossá tettél, és eddig minden lelki, testi veszedelmektől kegyelmességedből megoltalmaztál, és a te anyaszentegyházadnak társaságában megtartottál. Mindezekért te szent felségednek legyen örökké való hálaadás.

Hálával dicsőítjük szent nevedet, felséges Isten, Atyánk a Jézus Krisztus által, azért is, hogy minket erre a napra felvirrasztottál, szent templomodba hívtál. Kérünk, ne tekintsd méltatlan, esendő, bűnös voltunkat, hanem a Te szent ígéreted szerint, vedd messze tőlünk minden mi bűneinket, hogy el ne vesszünk. Ajándékozz meg Szent Lelkeddel, hogy az igének ne csupán hallgatói, hanem meghallói is lehessünk. Adj engedelmes és kész szívet, hogy akaratodat cselekedjük. Hallgass meg minket a mi urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Krisztus Urunk tanítványai közül a legtovább János apostol és evangélista élt. Megérett sok nyomorúságot, legalább két nagy üldözést, a Jelenések könyvét éppen a második nagy keresztyénüldözés idején írta. Minden jel arra utal, hogy idős emberként fogalmazta meg azt a levelet is, amelyben mai igénket találjuk.

Így szólítja meg a gyülekezetet: Gyermekeim!

Az öreg János beszél itt féltő, aggódó szeretettel a gyülekezetéhez. Az idős tanítvány, Krisztus agg követője, aki egy különleges többlettel rendelkezik sokakkal szemben: nem csak hitre jutott, megtért egyszer, hanem meg is ért az Úr munkájában. Talán már nem fut olyan gyorsan, mint ama húsvétkor, amikor Pétert hagyva ért a sírhoz. Már visszafelé néz több évtizedre, az öregség sok mindent elvett a fizikai teljesítő képességeiből, ezek helyett azonban áldott tapasztalattal, megszentelt belső lelki látással rendelkezik.

A megérett megtért szívek és életek nagyon fontosak a gyülekezet életében. Boldog az a gyülekezet, ahol ott vannak a ragyogó szemű fiatalok, az életerős felnőttek, s boldog az a gyülekezet, ahol ékes koronaként ott vannak a hívő szívű „megérett” öregek.

Az öreg János félti a gyülekezetet. Minden sorából ez a féltő szeretet árad. Az élet tisztaságát, a harmonikus lelki életet és a tiszta testi életet veszélyeztető tévtanítás kezdett elterjedni, amelynek fertőző hatása már sok vonatkozásban mutatkozott. Ennek a tévtanításnak a lényege az volt, hogy nem érvényesek már a régi erkölcsi mértékek. Ezt szép teológiai köntösbe öltöztetve hirdették. Azt mondták, hogy Isten gyermekei már kivétettek ebből a világból, a régi életből, ezért a régi szabályok sem érvényesek.

A tévtanítás ma is itt van ebben a világban. Lényegében nem változott semmit, ma is ugyanazt mondja: *nem érvényes, amit Isten mondott*. A régi, elavult értékek megkötöznek, élj szabadon, tedd azt, amit akarsz. Nincs jó és rossz, az a jó, ami neked kedvez.

Ezzel szemben Isten szava mást mond: van igazság és van gonoszság.

Vagy ennek szolgálsz vagy a másoknak. Vagy Istennek, vagy az ördögnek.

Isten adott egy különös mércét is, ami által ellenőrizhetjük a viszonyulásunkat ebben a világos, össze nem mosható kettősségben. Ez a mérce: a szeretet. Ez a szeretet a Krisztus szeretete. Ez nem pusztán érzelem, hanem önmagát adó, önfeláldozó cselekvés. Ennek az erőterében cselekedhetjük mi is az Istennek kedves igazságot.

Legyen így, Ámen.

*

Áldott légy könyörületességnek és irgalmasságnak Istene, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, és minden vigasztalásnak Istene. Áldott légy, hogy nemcsak ismered életünknek gondjait, bajait, kérdéseit, de kész is vagy erőt adni, reménységet nyújtani, hogy ne vesszünk el, hanem életünk legyen. Kérünk, bocsásd meg, hogy ezt az életet oly gyakran nélkülöd akarjuk élni. Könyörüljél meg rajtunk, hogy szívünk teljességével felismerjük, hogy megvigasztalt és megáldott élet csak Tebenned és Teáltalad létezik. Hogy nekünk ilyen életünk legyen, kérünk, lépj be a mi életünkbe. Gyógyítsd meg a betegeket, légy társa a magányosoknak, áldd meg kezünk munkáját. Könyörülj meg népünkön, irgalmazz az embervilágon. Hallgasd meg kiáltásunkat a mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.